

**พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม
แนวคิด เป้าหมาย และ
รูปแบบสำหรับประเทศไทย**

โดย

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอ้าน

I พันธกิจหลัก (Core Mission) ของ มหาวิทยาลัยไทย

พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยไทย ได้บัญญัติไว้ ความว่า “ให้มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม” มีบางแห่งเพิ่มภารกิจด้าน “การปรับเปลี่ยนถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี” เป็นภารกิจที่ห้า

งานรับใช้สังคมเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นหนึ่งในสี่หรือห้าของพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

II
มหาวิทยาลัยเป็น
องค์กรทางวิชาการ
(Academic
Organization)

องค์กรพหุกิจ

ทำการสอน

ทำการวิจัย

ให้บริการทาง
วิชาการแก่สังคม

ทะนุบำรุงศิลปปะ
และวัฒนธรรม

ปรับเปลี่ยนถ่ายทอด
และพัฒนาเทคโนโลยี

ทุกภารกิจเป็นงานวิชาการที่อาศัย
องค์ความรู้ในการทำ

III

การปฏิบัติตามประเพณีนิยมใน การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ยึดความพร้อมของมหาวิทยาลัย

ยึดความต้องการของสังคม

ให้บริการในรูปแบบ

ในลักษณะ

มหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้

องค์กรชุมชนหรือประชาชนเป็นผู้รับ

ร่วมกันทำ

การเผยแพร่
ความรู้

การ
ฝึกอบรม

การให้
คำแนะนำ
ปรึกษา

การทดสอบ

การสาธิต
ฯลฯ

ร่วมกัน
ทำ

IV

แนวคิดใหม่ ถือว่า
“การให้บริการทาง
วิชาการแก่สังคม”
เป็น “พันธกิจ
สัมพันธ์
มหาวิทยาลัยกับ
สังคม” (University-
Social Engagement
หรือ Socially
Engaged
Scholarship)

ยึด
หลักการ
4 ประการ

การร่วมคิด ร่วมทำ ด้วยกัน
ระหว่างมหาวิทยาลัยกับองค์กร
ต่างๆ ในสังคม (Partnership)

ผลการร่วมทำ เกิดประโยชน์
ร่วมกัน (Mutual Benefits)

ใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้
ร่วมกัน (Knowledge Sharing
& Scholarship)

เกิดผลกระทบต่อสังคมที่
ประเมินได้ (Measurable Social
Impact)

V

รูปแบบการดำเนิน
พันธกิจสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยกับ
สังคม

พันธกิจ
สัมพันธ์
ภายใน
มหาวิทยาลัย
(Internal
Engagement)

ระหว่างภารกิจ

ระหว่างบุคลากร
และนักศึกษา

ระหว่างหน่วยงาน

V
รูปแบบการดำเนิน
พันธกิจสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยกับ
สังคม

พันธกิจ
สัมพันธ์
ภายนอก
มหาวิทยาลัย
(External
Engagement)

ชุมชน (Community)

อุตสาหกรรม (Industry)

ท้องถิ่น
(Local Government)

หน่วยงานของรัฐ
(Central Government)

นักศึกษาเก่า (Alumni)

องค์กรนานาชาติ
(International
Organization)

VI
ลักษณะของ
พันธกิจสัมพันธ์

อาจเชื่อมโยงกับภารกิจใดภารกิจหนึ่ง อาทิ Teaching เช่น สหกิจศึกษาหรือมากกว่าหนึ่งภารกิจ อาทิการเชื่อมโยงกับ Teaching + Research + Service

อาจมีผู้ร่วมคิดร่วมทำในแต่ละฝ่ายระหว่างกลุ่มหรือหลายกลุ่ม อาทิ สหกิจศึกษา

ฝ่ายมหาวิทยาลัย: นักศึกษา คณาจารย์
ผู้บริหาร และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายสถานประกอบการ: ผู้สอนหรือที่ปรึกษา
ผู้บริหาร ผู้ร่วมทำงานและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

VII

เครือข่าย

พันธกิจสัมพันธ์

มหาวิทยาลัย

กับสังคม

Engagement

Thailand (EnT)

สถาบันคลังสมองของชาติร่วมกับ
มหาวิทยาลัยและหน่วยงานของรัฐ 36 แห่ง

จัดตั้งเครือข่าย EnT เปิดตัว
เมื่อ 16 พ.ค. 2557
เป็นการนำร่อง

วิสัยทัศน์: มหาวิทยาลัยเป็นพันธมิตร (Partner) ผู้มีส่วนได้เสีย
(Stake holder) อย่างแท้จริงของชุมชนและสังคม

เป้าหมาย: เพื่อประสานการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัย
เพื่อสังคม ส่งเสริมการพัฒนากำลังคนให้พร้อมที่จะทำงาน
วิชาการเพื่อสังคม เกิดการยอมรับงานวิชาการรับใช้สังคม ทั้งใน
วงการอุดมศึกษาของชาติและนานาชาติ

ผลที่คาดหวัง: เกิดประโยชน์ทั้งในมหาวิทยาลัยและสังคม เกิด
การทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและสังคมทั้ง
ในและนอกประเทศ เกิดการบูรณาการทรัพยากรมาใช้ให้เกิด
ประโยชน์ต่อสังคม และสร้างความเข้มแข็งและก้าวหน้าแก่
บุคลากรทุกประเภท

VIII

ทิศทางการก้าวไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคม

คือ

การพัฒนาภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมให้เป็น

“พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม

(University-Social Engagement) ”

โดยบูรณาการภารกิจหลักและทำโครงการและกิจกรรมร่วมกับ

องค์กรของสังคมภายนอกมหาวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพและ

เกิดประสิทธิผลด้วยกันทุกฝ่ายอย่างยั่งยืน

พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม
แนวคิด เป้าหมาย และ
รูปแบบสำหรับประเทศไทย

โดย

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีสอาน

